

प्रस्तुतसमिन्द्रियदेशमेष आत्मा एुनर्न प्रतिपद्यते । कदाचित् व्यव्यासेनेन्द्रियमात्राः प्रवेशयति । तत चाम्ब्य-बाधिर्यादिदोषप्राप्तौ दुर्भिषज्यं दुःखभिषक्तमता इत्यै हेहाय भवति दुःखेन चिकित्सीयोऽसौ भवतीत्यर्थः”भा० दुर्भैत्य ए० दुष्टोऽसन् भवतः । भवत्यगच्छे वच्यमाणस्य-गुणविहीने निन्द्ये भवते तत्स्खर्षं शुक्रनीतिशास्त्र-परिशिष्टे २५० उक्तं यथा

“विपरीतगुणैरेभिर्भूतकोनिन्द्रिय उच्यते । ये भृत्याहीनस्तिका ये दण्डेन प्रकर्तिः । शठाच कातरा लुक्ष्याः समक्षे उपियवादिनः । मनोव्यवस्थनिवार्ता उत्कोचेष्टाच देविनः । नास्तिकादास्तिकाचैव सत्यवाचोऽयस्त्वयकाः । ये चापमानिता देवदाक्षैर्मर्मण्यभेदिताः । रिषोर्भिसेवकाश्च पूर्ववैरानुवन्धनः । चण्डाः साहस्रिका धर्महीना नैते सुसेवकाः । नीचो विवर्जितो राजा राज्यनाशाय संभवेत् । वीर्याधिको नीचकुलो दुःखज्ञेन समेधितः । अहोज्ञैः स्वर्ण-आनो हन्ति राङ्गं सराजकम् । सदर्थवदनर्थं हु सदर्थं त्वत्वनर्थवत् । कत्वा स्वुद्धिमाहात्मग्रात् सज्जात्म-मपि निन्दृति । वज्रयित्वात्यसर्वस्त्रियां विश्वसेनाहर-रत्यनम् । स नीचसुहुण्यान् वक्तुं ब्रह्मापि खलु कातरः । संकेपतस्तु कथितं सदसद्भूतलक्षणम्” ।

दुर्भैर्णि ए० दुष्टो भ्राता प्रा० स० । दुष्टे भ्रातरि “दुर्भैर्णि स्तस्य चोयस्य राजन् ! दुःशासनस्य च” भा० व० २७५० तस्य भावः युवा० अण् । दौधीति तज्जावे न०

दुर्भैति ख्वौ दुष्टा मतिः । विवेकोत्तिप्रतिवर्षकपापेन इस-लिनवुद्धो “निवीदद्वो अप दुर्भैति जहि” यजु० ११। ४७। “देवीरपां मतिं दुर्भैति बाधमानाः” १७। ५। ४ दुःस्थिता मरित्यस्य प्रा० द६०० । २८द्युक्ते विं “न साम्य रायिकं तस्य दुर्भैतिविद्यते फलम्” अनुः दुःस्या मति-रत्वं प्रा० ७८०। षट्पूर्वमध्ये इवाप्तरभेदे “दुर्भिक्तं मध्यमं प्रोक्तं व्यवहारो न वर्तते । भवेद्वै सध्यमा वृष्टिर्भैति४५ सक्षपस्थिते” ज्योतिंत० भविंए०

दुर्भैद विं दुश्तियो भद्रो यस्य प्रा० व० । उक्तते “दुर्भैदं गम्भैर्यपसरोध्यः” यजु० ३०। दा “कुमारान् क्रीडमानं-स्तान् दण्डा राजा च दुर्भदान्” भा० व्या० १२६५० २४८० राङ्गुत्वभेदे “दुर्भदो दुःप्रधर्षस्त्रियं विवितुसुर्विकटाननः” भा० व्या० ६७५० तस्युत्प्रोक्तौ ।

दुर्भैनस् विं दुष्टं अनः प्रा० स० । २८द्यै, मनसि “प्राप्य

दुर्भैनसा वीर ! गवेष्य च विशेषतः” रामा० अव्यो० ६१। २० दुःस्थितं अनोऽस्य प्रा० व० । २८द्यैस्थितमनस्के इव्याकृ-लचित्ते विं “नापैति हृदयाद्वाज्ञो दुर्भैनाः स क्षोऽ-भवत्” भा० व्या० १६६६ अ० ततो भवता० चव्यर्थे क्षड् सलोपश्च दुर्भैनायते । [तस्य नाम] क्षड० १०। १२५५।

दुर्भैन्तु तिं दुर्भैन्त-तृन् । दुष्टं मन्यमाने “दुर्भैन्तवास्त-दुर्भैन्तित विं दुर्भैन्त-कृ । १८द्यै मन्त्रिते मन्त्रणाविषये “त्वया दुर्भैन्तित द्यूतं सौबलेन च भारत !” भा० उ० १२७ अ० । मावे कृ । २८द्यैस्तत्त्वाण्यार्थं न० परामवो हैत बने य आसीत् दुर्भैन्तिते घोषयात्रागतानाम्” भा० उ० १७५० अ० दुर्भैन्तिन् ए० दुष्टो भन्ती प्रा० स० । मन्त्रिलक्षणगुण-रहिते दुष्टे भन्तिणि । मन्त्रिलक्षणगुण-रहिते दुष्टे भन्तिणि । “सन्तापयन्ति कमपयम्भुजं न रोगाः दुर्भैन्तिण्यं कस्तप-यान्ति न नीतिदोषाः” यज्ञत०

दुर्भैर् विं दुष्टो भरोस्त्वयुः प्रा० स० । शुद्धे चत्वार्यै दुःखेन चियते दुर्भैर्भूत्यच्च । २८द्यैतदूर्वायाम् ख्वी राजनिं० । शुद्धैवायां ख्वी जटाध० दुःखेन भरो मरणं यस्तु । ४८द्यै ख्वयुक्ते विं “दुर्भैत्वमहं” भन्ते व्याप्तां व्याक्षेप्य वर्तताम् । यत्र कर्णं हतं श्वता नात्यन्त जीवितं व्यपः” भा० क० ५५० । ल्युट् । दुर्भैत्वमप्यत । भरणस्य दुष्टत्वं चण्डालादित्वादिना भवति यथोक्ति० सिं०

अङ्गिराः “चण्डालादुदकात्मपौद्वाह्न्याद्वैद्युताद्विप । दंदिभ्यच्च पशुभ्यच्च भरणं पापकर्मणाम् । उदकं विण्ड-दानं च प्रेतेभ्यो यत्प्रदीयते । नोपतिष्ठति तत्सर्वमन्त-रिक्ते विनश्यति” । षट्त्रिंशत्तातेष्वस्त्राज्ञेषि, “इङ्गिं-दंदिनख्यालविषयवक्षिक्रियाज्ञैः” । व्यालोगजः । “सुदूरा-त्वरिहर्तव्यः कुर्वन् क्रीडां स्वतस्तु यः । नागानां विप्रियं कुर्वन् हतशायय विद्युता । निष्टहीतः स्वयं राजा चौर्यदौवेष्य कुवचित् । परदारान् हरत्वं हेषाम् प्रतिभिर्हताः । असमानैश्च सङ्कीर्णैचण्डालाद्वैश्च वियहम् । कत्वा तैर्निहत्तास्तद्वण्डालादीन् समाच्छिताः । शस्त्राभिनगरदाचैव पाखण्डा क्रूरवृद्धयः । क्रोधात्-मायं विष्वं वक्ष्य शस्त्रसुद्धम्भनं जलम् । गिरिष्वक्षप्रपातं ज्ञ ये कुर्वन्ति नराधमाः । कुशल्यजीविनो ये च स्वना-लङ्घारधारिणः । सुखे भगास्तु ये केचित् लीवप्राया० नपुं सकाः । ब्रह्मदण्डहता० ये च ये चापि ब्राह्मणै-